För Livförsäkring

i världens största livförsäkringsbolag, hänvänd er till

Chas. J. Sandberg

som representerar

New York Life.

Adress NEW YORK LIFE INS. CO.

Lindsay Bldg. Winnipeg, Man.

Phone: Garry 2827.

A. S. BARDAL

BEGRAFNINGSBYRÅ.

HYRKUSKVERK.

Begrafningar utföras skyndsamt och till moderat pris.

Första klassens åreskor.

Kontorstelefon: Garry 400 och 875.

Bostadstelefon: Garry 2181.

BARDAL BLOCK,

845 Sherbrooke Str., Winnipeg.

OGIFTA HERRAR OCH DAMER!

Unga och gamla, änkor och änkemän, som önska stifta bekantskap i äktenskapssyfte, torde sända 10 cents för nödiga upplysningar. Svenska, norska, danska, finska damer fritt. Om ni sänder namn och adress samt ålder, erhållas 10 sorterade vykort av olika sorter portofritt.

Tillskriv idag

Peter E. Hanson,

2734 Indiana Ave., Armour Station, Chicago, Ill., U. S. A.

Dr. G. D. PETERS

Dentist

504 BOYD BUILDING (Fifth Floor)

Hörnet Portage Ave. & Edmonton St.

WINNIPEG

Boulanger och Boissonneault

Läkare och Kirurger.

Dr. Boulanger. post graduate från sjukhus i Paris och London.

Dr. Boissonneault, post graduate från sjukhus i New York och Chicago.

Det mest modärna X-stråle- och Genito-urin-laboratorium.

10011 Jasper Avenue,

Telefon 1032 — 4930 och 2009

EDMONTON, ALBERTA.

FREDA SIMONSON

Concert Pianist

and

Teacher of Pianoforter

Late pupil of Milan Sokoloff.

Studio: 522 Dominion Street,

Phone Sh. 3573.

30 BUSHEL PER ACRE

av vete är genomsnittsskörden i Wadena distriktet hösten 1919.

Köp land i Wadena! Skriv till undertecknad för underrättelse. Vilt och upparbetat land.

Upplysningar lämnas beredvilligt.

Leonard Wreedc

Box 51, Wadena, Sask.

KRÄFTA

och tumörer framgångsrikt behandlade (borttagna) utan knif eller smärta. Allt arbete garanteras. Kom eller efterskrif fri sanatoriebok.

DR. WILLIAMS SANATORIUM,

3023 University ave.,

Minneapolis, Minn.

ÖGA, ÖRA, NÄSA O. HALS

DR. JAS. McGILLIVRAY,

öga, öra, näsa och hals specialist

(London, Berlin)

Privattelef. Ft. Rouge 1355.

402 Boyd Bldg. Telef. M. 1977

Skandinavisk Advokat

Olaf Conrad Boness, B.A.

Barrister och Solicitor av Albertas högsta domstol.

Kontor: 106—107 Adams Bldg., mitt emot Ramsey's Store, Edmonton, Atta.

Edra ögon

Ett hälsosamt, rensande, uppfriskande och helande Lotion-Murine för rodnad, ömhet, granulation, klåda ögon och ögonlock. 2 droppar efter biografbesök, automobilresor och golf skola vinna edert förtroende. Fråga eder apotekare efter Murine, då edra ögon kräva vård. M-13,

Murine Eye Remedy Co. Chicago

DR. R. L. HURST

Medlem av Royal College of Surgeons, England. Licentiat av Royal College of Physicians, London. Specialitet: Brist-, örv- och kvinnosjukdomar.

Kontor: 305 Kennedy Bldg., Portage Ave. mitt emot Eatons. Telefon Main 814.

Kontorstid: 9—5 och 7—9

Bostadstelefon: Garry 1175

Fil. M. John 1847 Allt i den elektriska branschen

Dr. D. V. McRAE, D.D.S., L.D.S.

TANDLÄKARE

Kron- och Broarbete en specialitet

Drinkle Bldg. No. 1

Cor. 21st St. and 2nd Ave.

Saskatoon, Sask.

FYRA ÅR VID FRONTEN.

Erfarenheter och iakttagelser ifrån min tjänstgöring som soldat i den canadiensiska armén.

Av John A. Hägglund.

XXIV

SLAGET VID SOMME.

Förra veckan nämndes något angående stridens gång vid Montaubon och en del av mina erfarenheter därifrån. Tyskarnas häftiga anfall omintetgjordes med hjälp av de kulsprutor som i större antal placerats ibland ruinerna och bakom förskansningar. De anfallande blevo nedsopade av denna härjande eld och endats ett fåtal nådde våra positioner ock dessa voro mer än villiga att giva sig.

Mången har frågat mig vilka känslor som dväljas inom en när man ser stora antal av medmänniskor sårasoch dödas genom ens eget arbete. Det är en fråga som är svår att besvara, ty känslorna hava varit olika vid olika tillfällen.

Läsaren måste för att rätt förstå mig sätta sig in i en soldats liv såväl som de situationer och omständigheter av vilka en soldats känslor äro högst beroende. Först och främst fordrar plikten att varje man gör sitt yttersta för att med vapen, intelligens, ja kort sagt med alla förmågor och medel befrämja det lands sak och strävan efter seger som man strider för. Denna pliktkänsla är inristad i varje soldats själ och den förstärkes genom övertygelsen om att man kämpar för rättvisa. Denna övertygelse har kommit till stånd genom den propaganda som bedrives av de stridande ländernas styrelse, tidningar, religiösa och politiska föreningar, samt det högre befälet och kaptenerna i en armé. Allt detta med tillhjälp av patriotism gör sitt till för att övertyga varenda man att han strider för rättvisa och frihet. Åtminstone var detta fallet i de fransk-, engelska och Canadensiska arméerna såväl som andra av de allierade härarna. Om man skulle på något sätt till ex. genom propaganda, kunna införa tvivel härom ibland soldaterna så skulle detta snart visa sig i deras stridsduglighet. Som exempel kan nämnas att österrikarna och tyskarna genom propaganda så förstörde den eljest så ryktbara Italienska arméns stridsduglighet att de under oktober och november 1917 nästan utan motstånd tillåto fienden återvinna större delen av de landsträckor som Italienarne med hjältemod och försakelse förut intaget.

Kännedom av att om vi icke döda eller oskadliggöra fienden så dödar eller oskadliggör han oss, eller som det på engelska heter: "If you don't get the enemy he will get you" har ett ofantligt inflytande på en soldats känslor. Vi visste såsom Canadensiska soldater att vi voro i strid med en fiende som menade allvar och som var beslutsam och därför insågo vi det nödvändigt att vara allvarsam och beslutsamma i våra strider med dem. Jag kan tryggt påstå att ringa eller intet särskilt hat mot tyskarna fanns i den Canadensiska armén. Det var vissheten om att vi stridde på den rätta sidan och för frihet som voro orsakerna till den Canadensiska arméns segerrika framgångar. Dock kunde vi för tillfället avsky, ringakta, till och med hata fienden såsom en följd av tillfälligheter när fienden begagnade sig av mindre hederliga rent av barbariska metoder för att nå sitt mål. Till exempel begagnandet av gas, eldkastare, dum-dum kulor och den vita flaggan m. m. upptände i oss ett förakt och ett tillfälligt hat emot tyskarna, men detta hat försvann så småningom igen och vi insågo att det enda sättet varpå fienden kunde tvingas att upphöra med begagnandet av sådana metoder var att använda oss av samma vapen. En tysk General Mauritz har sagt: "Trots det att Canadensarne voro de första vita trupperna som kände följden och härjningarna av våra gasanfall hava de bemött oss med ett hedeligt uppförande och visat våra krigsfångar barmhärtighet och rättvisa." Detta är ju bevis nog för mitt påstående att i det hela taget fanns icke något somhelst hat ibland oss Canadensare emot de tyska soldaterna. Ty om hat fått göra sig gällande ibland oss, så hade troligen General Mauritz aldrig fått orsak att nämna det redan anförda.

Självbevarelseinstinkten utövar också sitt stora inflytande. Vid flera tillfällen när vi voro hårt ansatta av fienden och när vi med säkerhet visste att det gällde att endera tillbakaslå ett anfall eller dö voro alla känslor dödade och vi stridde för att bevara våra liv.

I den nämda striden vid Montaubon voro vi ytterst upphetsade till sinnes därför att fienden med falska avsikter begagnat sig av vita flaggan och röda korsets tecken. När vi såga detta oärliga uppförande försvunno alla ömmare känslor för de anfallande. Under det jag skötte den kulspruta som anförtrotts åt mig och såg vilka förskräckliga följder elden ifrån densamma hade på fienden måste jag erkänna att en viss skadeglädje existerade hos mig. Med att svänga kulsprutan från höger till vänster o. s. v. blev elden från vapnet effektiv i ett större omfång. Mina kamrater som iakttogo skjutningen hade tydligen samma känsla som jag hade, ty att upprepade gånger hörde jag sådana utrop som: "Fine shooting Jack! Give it to them! They deserve it!" eller andra sådana anmärkningar. De bättre känslorna hos dessa så eljest intelligenta och sympatiserande gossar hade på grund av fiendens nesliga företag för tillfället bedövats.

När anfallet omintetgjordes kunde man se flera av gossarna skaka hand med varandra och uttrycka sin glädje över att fiendens försök till återerövring av platsen ifråga omintetgjorts.

Läsaren torde kanhända genom detta få den uppfattningen att vi voro känslolösa personer, som man i allmänhet tror att soldaterna voro, men detta är en oriktig uppfattning ity att jag har själv sett samma personer fälla tårar när deras hästar dödades, varit vittne till hurusom de delade sitt vattenförråd men ej sårad fiende, och hurusom de delade sin många gånger knappa dagsportion av föda med hungriga flyktningar.

Efter en dags tjänstgöring vid denna plats blevo vi avlösta och förenade med återstoden av regementet. Vi hade ännu ej fått tillfälle att rycka in i striden såsom kavalleri och det visade sig snart att beridna trupper ej kunde begagnas i denna strid. Den 5 juli blevo vi förlagda i den nyligen erövrade byn Tricourt såsom garnison för platsen. Under tiden lämnades våra hästar och det antal män som behövdes för att sköta dem omkring 1 mil bakom oss. Tricourt var nu en typisk bild på den förstörelse som åstadkommits genom modärnt artilleri och av modärnt krig. Platsen var totalt jämnat med marken varest boningshus, verkstäder och kyrka förut stått fanns nu endast stora högar av tegel och sten. Tyska skyttegravar som genomskurit byn voro sönderstulade till oigenkännlighet. Färgade sandsäckar voro omkringkastade och marken var beströdd med obeskrivliga allehanda föremål. Uniformer, amunitions väskor, gevär, handgranater ock här och var fanns grövre kanonkulor som ej exploderat. Här lågo många av fiendens dödade män och ävenså ett stort antal av våra egna. Särskilt i en löpgrav funno vi många tyska kroppar. De hade i livet varit resliga, välväxta män. Där låg en riktig jätte med många sår, en annan låg med ansiktet uppåt och sina armar höjda mot den blåa skyn liksom försänkt i bön. Men låt oss förbigå dessa ohyggliga scener, ty liksom många andra försöker jag att fördriva dem från mitt minne därför att jag känner mig nästan för feg att erinra mig om krigets fasanfulla verkligheter.

Liksom vid Montaubon fanns även här djupa underjordiska grottor som vi togo skydd uti. På befallning undersökte vi alla sådana "dug-outs" och skall nämna något om mina erfarenheter i sammanhang härmed Vi måste färdas försiktigt under nedstigandet till dessa underjordiska boningar därför att ibland kunde flera s. k. "hair brush" granater påträffas i trapporna och en stöt emot densamma skulle genast förorsaka en explosion med följd att alla som voro i närheten säkert skulle ha förpassats in i evigheten. De små fyrkantiga rummen voro beströdda med allehanda kvarlämningar av tyska officerare och män. Kartor, papper, stålgråa överrockar, vinflaskor, fotografialbum, skor, belten och alla möjliga sorters artiklar voro uppkastade i högar av våra soldater som i anfallet hade genomsökt dessa nästen för fiender som dolt sig i desamma.

Här voro fiender undangömda nu, men de voro oskadliga- döda. I ett av rummen under det att jag i mörkret kände omkring mig med händerna stötte jag emot någonting och när en tändsticka strukits såg jag en död fiende liggande där.

Han låg ihopkrupen med sitt huvud vilande på sin arm. I närheten av honom lågo ett antal brev. De voro alla skrivna till "Käre broder Wilhelm" från systrar och bröder som sände honom deras kärleksfulla hälsning, bedjande att hans hälsa måtte vara god, med löften om att sända honom mat, och att han snart måtte återvända hem. "Sedan ditt sista brev och kort" lästes i ett av breven "hava vi icke erhållit några upplysningar om dig". "Varje gång postbäraren kommer hoppas vi att få erhålla underrättelser från dig..... Käre Wilhelm du borde vara tacksam till Gud att han givit dig tålamod att uthärda ditt öde."

Vilka sorgfulla brev! Jag skämdes att läsa vidare därför att det tycktes mig som om jag snokade i en annan mans hemligheter, trots det att han var död. Här fann jag också en liten bok som jag tog upp. Det var en bok innehållande soldat-sånger som voro rikhaltiga på tyskt känslosvall om "den lille modern" det gamla hemmet och den fagra jungfrun som kysser sin trolovade när han drager ut i krig och här är den gamla, sorgefulla dikten "Morgenlied" som nog ofta sjungits utefter Frankrikes vägar.

"Röda morgonsol! Röda morgonsol!
Lyser du mig till en tidig grav?
Snart skall trumpeten ljuda och jag
tvingas att detta livet lämna, och
mången kamrat mig skall följa."

"Jag hade ej tänkt att min glädje
på detta sätt skulle sluta. I går red
jag den eldige springaren; i dag ligger
jag skjuten genom mitt bröst; i mor-
gon nedbäddas jag i den kalla graven,
O röda morgonsol!"

På titelbladen av denna bok var fastsatt en armé order från Prins von Rupprecht av Bayern till den 6:te tyska armén.

"Vi hava fördelen" lyder den, "att hava engelsmännen på vår front, soldater av det folk vars avund för åratal har drivit dem till arbetet med att omringa oss av fiender för att krossa oss. De äro skulden till detta blodiga och mest förskräckliga krig..... Här är antagonisten som mest spärrar vägen till återställandet av fred. Framåt!"

Det tycktes mig som om detta "förord" av Prins Rupprecht förstörde stämningen och känslan i de gamla tyska folksångerna vilka översvallade av kärlek i stället för hat.

Mera om erfarenheterna och intryck från denna strid i nästa nummer.

Känslor äro stjärnor, som leda vid klar himmel, men förnuftet är en magnetnål, som leder i den mulna natten.

L. B. HAIR TONIC

VITTNESBÖRD.

L. B. HAIR TONIC.

Winnipeg den 14 april, 1920.

Jag har begagnat L. B. Hair Tonic med det mest tillfredsställande resultat och kan rekommendera det att göra allt vad det påstår.

Högaktningsfullt

Mrs. J. F. HUGHES

609 Spence St.

STORANDES ÖRTAGÅRDAR.

Av Johan G. R. Banér.

(För Svenska Canada Tidningen.)

När Quiyumonon, vår store fader från eget flammande själsbål avskiljt ett vist antal bloss, då sändes en del av dessa till jordelanden, att här utrustas med käril, efter att ha anbefallts återvända i framtids framtid till ursprungshärden, men utvecklade i kraft, glans och värme, för att där i Quiyumonons altaräsja tillegnas jämnbörd med lågan i manidoskimrets ljusastake, storandens ursprungskandelaber.

Själslågornas jordiska bäcken blevo emellertid ej av så felfri art, som deras ädla innehåll berättigade dem till; brister förekommo i virke och formar. Följderna härav infunno sig omedelbart, och i form av tärande rost, frätande erg — lidanden, som de nu av oss benämnas.

Och lampornas, ljusastakarnas felaktiga sammansättning och bristfylda virke, dess blåmmor och erg och rost — felen — blevo utvecklingsflämtan i facklornas nydomän; till den grad, att Quiyumonon såg fladder och flämtan, där han väntat sig siriusskimmer. Därför tvangs han att oavlåtligt och under långskeden förflytta blåvärldstämplets altarflammor från lampa till lampa, fackelholster till fackelholster, såmedelst fördröjande gnistornas utveckling och återkomst till hemärlin.

När förhållandet så förbittrat vandringsflammornas härvaro, att denna gjorts dem olidlig, då uppmärksammades misshälligheten av Quiyumonons vårdängel, som delgav Storande sin upptäckt och därmedelst grundlade gudens beslut, att i snartid väpna och värja sitt barnhems småhjon emot fienderna, Missmod, Hunger, Törst, Köld, Hetta, Längtan, Skjukdom och övriga manabajwök, som ammats av flamkärlens rost och erg.

Han, furstefursten utlyste omedelbart disarting i Ljusvärlds regioner, flammornas hemvärld; och när tinget sammanträtt, delgav spanarens upptäckt av Storande själv, av Kisha Manido Quiyumonon, Allfadern, det outgrundliga ädelmysteriet. Samlingens visa "män" och välvilliga "kvinnor," manidokretsen, vars alla medlemmar äro precis vad de varit under fullkomnande reinkarnationens slutskede, gåvo, enskilt och samfällt, hjärn- och hjärtalster åt problemet; och envar av dem, sven och man, mö och kvinna förband sig omedelbart till offer av något sitt förnämligaste, någon sin dyrgrip, sin yppersta egenskaps produkt för vandringsljusens, människobarnens tryggställan.

Därpå sändes Dröm, Aning, Fantasi, Tro, Hopp och Kärlek, Tålamod, Ihärdighet och en mängd andra stormanidon, inkallade från Manitowauks fjärrdomän, därpå sändes dessa hit ner, att här nå och till Manidovärld ledsaga den av Jords glimmerljus, den tänkare och iakttagare, son nått högst på hjärt- och förståndsutvecklingens manidofjäll, och som därför befunnes mäktig till att nerbringa, många och tilgängliggöra ljusvärldsoffren, läkemedlen från Quiyumonons örtagårdar så, att stepp och tundra, äng och åker, kärr och fjäll, sjö och skog, källa och öken i Människoland, Grårealm, var i sin stad, skulle kunna görgs ergstävjande. Gyllenhärds gnistor och bloss, som hindrats i utvecklingscirkeln av undermåligt kärilsvirke, förmodades kunna uppnå oklanderlig fulländning i förstvalt bäcken, genom endast en jordebrand, därest manidolagets sändebud lyckades finna och få till Blåvärld hänbragd sådan länk mellan dananren och det danade. Ja, Quiyumonon var förvissad om, att mångtändning, återfödsel — omätbart skede av längtan till ursprungshärd, modersässja — strökes från vandringsljusens, "människornas" skoltavlor, omedelbart och för alltid, om ikttagaren, tänkaren, örtmängaren stod att finna.

Vid sin hitkomst funno manidoerna, sändebuden, att den mest utvecklade gnistan, flamman — människan i förening med sitt käril benämnes ljusvärldsbarnet "människa" av till och med manidoer, av även de, vilka fullbordat sin kretsgång, och igen befinna sig under Akamias päll, Blåvärlds safirkupol), den mest vetande, bäst förstående jordevarelsen var Akwamosi, ett namn som kan förtydligas medelst vårt "örtkonung"; det kan ock översättas med "hälsojarl," "sjukdomsdödare" och "livsskjöld." Av Fantasi, Aning, Dröm och övriga blåvärldskurirer bars han omedelbart hän till Ljusvärld, till Quiyumonons odalbygd, varest högbänk gavs honom invid gudens egen tron under manidobaldakinen, den fackelströdda, böljoblå, som i forntids forntid hägnat bardevaggor. Välkommen hälsades han där av Lyckoängds fagra mör och blida svenner, av vishetslagrade och snillekrönta, av Allförstånd, Allgod, samt av drömmars mödrar, aningars fäder, Tros amma och Kärleks fagermö, hjärtögd Kawätökan, vars rosenmun aldrig ljög. Storande själv gav meddelan om skälet för Akwomosis hemkallelse, varvid Akamias spruddelmjöd rann fritt och rikligt från vidöppna sprund i gudens gyllenläglar, till för människan avsedda förädlingsbägrar. Så vart Akwomosis minnes- och tankeelektroner fördubblade och stärkta, med bistånd av mannat, som ej någonsin förlorar sin kraft, och som aldrig smittats av mögel. Resenärens granskningssinnen och jämförelseorgan dubbelstärktes av det brödet, den bryggden, det bemötandet, och därpå försågs han, Rödvärlds son och Blåvärlds, han, Akwomosi med sådant manidokäril, som rymmer allt, utan att själv upptaga rumm eller tunggöras.

Ljusvärlds alla invånare slogo så en ring omkring Aqwamosi; ej efter rang, ty sådan har aldrig vunnit tillvaro och burskap i den region, vars huvudstad Akamia varit är och förbliver. Nej, i namnföljd stälde sig alla, med A vid tronens högra, ö å dess vänstra stöd, eller vinge; Quiyumonons tron, aldafarssätet är nämligen bevingat, liksom övermanidon själv, som envar manido — och allt annat i Lyckoängd, Tillfredsställelsevärld — Blådomän.

I de tillfredsställdas rike talas sinom tusende tungomål. Protoplasmans och snigelns, lammets, lejonets, hästens och — "människornas" många språk — ettvart förstås där lätt och talas fulkomligt. Dock är manidospråket, världarnas mest utvecklade, stadens, landets och rikets, Akamias, Asawiqkanas, Manitouwauks borg och tämpelspråk. När suckan och irridee glam och hjärnbikt från "planeter och månar tecknande sig åbudskapens schiffer i Akamias lysttringssal, gjorde de så i utvärldstecken och med fjärrspråk; men översättningarna följde omedelbart och tillförlitligt. I den konsten, översättningens, blev Akwamosi övad av manidoernas överlinguist själv, och så fullständigt, att meningsdrällens vävt, öv och mönster alltid blevo mästerligt återgivna, liksom ock färgschateringarne. Manidoernas mening med den kursen var ju, att Akwamosi blev satt i stånd att klargöra för sin "mänskligheet," vad Manitowauk erbjöd, men — på Rödvärlds, Vitvärlds, Gulvärlds, och Svartvärlds tungomål, utan användandet av manidospråket. Dessa välljud äro nämligen så hänförande, att de ej få uttalas bland jordeliv, där minnen genom dem väcktes till kratereldar, hetsande hemlängtans manabajwök så, att Jords vandringsbloss tvungos till — självsläckanden. Akwamosi åtvarnades av till och med Quiyumonon själv från att skildra färd, syner och färdevinst med andra ord, än de mänskogjutna; till vilket han ock förband sig. Vid återkomsten hit, talade han således enbart röddspråk; utom i foglarnas krets, tamdjurens cirkel eller bland viddernas invånare, där ju dessas uttryckssätt användes av mångvetarn. Blomsterspråket talade han hos blomstertrajben, sippans till Sippa, rosens till Ros, förgätmigejens till Förgätmigej och syrenens till Syren. Akwamosi var ock bevandrad i Furas tungomål och Grans, och Hemlocks; och ingen å Jord har någonsin talat lövträdsspråken så fullkomligt, som den språkkännarn, efter sin återkomst från Blåvärld till Rödängd. Ja, till allt och alla talade Akwamosi, och på envars eget sätt, vadan Anemon och hennes syster Kronlilja alltid förstodo honom lätt och riktigt. Protoplasman och snigeln uppfattade envar hans tankeschattering, till och med. Sämedelst kom envar solgnista, ettvart blåvärldsljus i åtnjutande av Akwamosis fjärrhämtade vishet, som ju rätt var, då stammande från samma ljusvärldsäril, och återvändande dit till gemensamt lyckoliv, när kretsloppet fullbordats.

Såhär återgav Akwamosi offervilliga manidoers namn och namnen å dessas gåvor — ja, precis så, som jag här, fastän i hundratals tungomål, då jag av bristande språkskicklighet, tid och rum nödgas nöja mig med enbart Zuni, svenska och latin:

"Hatsenave, "köldlöv" (Achilea lanulosa Carduacea), en kall, men fager yngling gav frön till växt, som omedelbart var i stånd att förjaga brännande förnimmelser, om den i sin helhet överlämnade sig till medicinmännens mortel och stöt, därpå mängdes med källmjöd och ålades det smärtfyllda stället.

Toshoea' Chikia, "den i löv och frö doftande" (Artemisia frigida), älsklig, men blyg varelse, gav ett förträffligt hostmedel, ett strup- och bröstmedel av utomordentligt värde.

Koma'we "myrbettshelaren" (Atriplex canoscens)) försåg med ädelsalva. Pitkiaia, "kärlekspulversblomman" (Berula erecta aplacea) gav sådant, som betvingar motsträviga hjärtan. Utia Tiana "hättblomman" (Campanulla cornatum) försåg med sådant, som "skulle tuggas väl," varpå det, om ålagt "skamliga sår," snarligen läkte dem." "Därtill" — så viskade giverskan i Akwamosis öra — "borttager plåstret ock de fjun, som unga kvinnor generas av, när fjunen nästla sig in över rosig mun."

Tärnor och svenner voro så många, och gåvornas mångafald sådan att, jag här återgiver endast ett fåtal, och detta utan riktig namnföljd. Hatteshi, "starkluktslövet" (Chenopodium cornatum) gav något "att inandas från kokande vatten," då det fördrev hvudsmärtor av allehanda slag. Tana Iklapekia, "ögonläskan" (Crassina grandiflora) utrustade med två läkemedel, blomman, som, då krossad och mängd med vatten, skänker ögonmjöd, samt rot och stam, som fördriva febergiöd, om samkokade och använda medelst inandning. Hauheyawe, "lövdun, som avlagrats" (Cryptanthe crassisepala) gav trötthetsfördrivande mediciner.

Anoglakia, "den maskuline tvillingen" (Datura meteloides), ett egendomligt namn på en lika egendomlig manido — han var både stätlig och hemsk —, ettslags blandning av ont och gott, liv och död, stundom förjagad från Quiyumonons odalvärld, men endast för att bli hemkallad, när större svårigheter infunno sig i någon av de tusentals örtagårdarna. Hans gåvas mängningsformulär befiner sig i dag, som alltid förut, förborgad hos medicinmännen. Den sejdade fram "jordisk fantasi," men av sådan art, som är närbefryndad med stormande galenskap. Väl tyglad var den emellertid i stånd att fördriva även motståndskraftig sjukdomsande, säges det.

Hakelekta, "tranblomman" (Dithyräa wizlizeni) försåg Akwamosi med medel emot fyllerigalenskap; medlet var ock istånd att utpläna svullnader, påstod givarinnan. Omatsapa, "i stammens spets" (Helianthus annanuus), en käck yngling och fullt medveten härom, men föräldskad i Dagermö, gav ock synnerligt värdefull hälsogärd. Ena delen av det tredelade läkemedlet, den som oskadliggjorde skallerormsbett, var hans egen gåva. De två andra delarna mängdes med av Amitolan, "regnbågsplantan (Philotrophe tagetina) och Huteshi, "ondlukt" (Amonia brevifolia) ,samt Hatselike, "lövmus" (Ximinosia oxariculata).

Varje manidosven och tsipaimö — envar Blåvärlds invånare gav något av sitt mest förnämliga, mest honom eller henne utmärkande till Akwamosi, till hans trabj, till växt- och djurvärldens alla varelser, till människors barn i envar domän. Gåvorna avsågos ej enbart för sublima fjäll och hav, ej uteslutande för idyllisk däld, varest ränniln sprudlar blåvärldsstänk över silversandade spariakan, ej blott för skog, där källan porlar sibylinska svar till frågor, som ditintill och långt därefter varit och voro siarprövande för till och med cederträdet, korpen och kråkan. Quiyumonon var, är och förbliver en rättvis manido, och kärrens och öknarnas själsfragmenter få alltid sin del av hans odalregions gärd, liksom snigeln får det, liksom sparvens lindebarn och grodans därmed utrustas.

Ett jordvänligt blåvärldsväsen hade tillviskat Akwamosi rådet, att från Alldrott, från Quiyumonon, vars makrokomiska namn är Kisha Manido, men som av choctowiten kallas Aba, hos menomininiten Hawätök, hos arapahofolket Hesananin, hos dakotanen och sjajanen Wakan — ett jordvänligt väsen hade sagt pilgrimmen, Akwamosi, att Alldrott, Aldafar fann sig böjd utrusta jorden med ädeldjur och ädelträd, vilig förse Rörvärlds siarjari med Blåvärld träd och blomfrön av det slag, som i sinom tid safta ögonläskan, öronvin och svalkors skuggläglar. Hälsogärdande avsågos även dessa, men regnbågar ammades av somliga, medan Blåvärlds metalliglimmer tillfallit andra. En del buro

(Forts. å Sid. 3.)

Tag Eder Familj Från Europa

Speciella arrangemang hava blivit gjorda med Canadian National Railways utrikes representant i det gamla landet att föra Edra anhöriga direkt från deras hem-stad i gamla landet till Eder hem-stad i Canada.

Det är vissa lagliga dokument och tillståndsbevis, som äro nödvändiga för inträdet i Canada, och dessa skola vi arrangera för Eder. Vi vilja giva Eder råd angående de steg som måste tagas.

För upplysning och kostnadspris

Hänvänd Eder till Canadian National Railways City Ticket Offices i städerna och till våra agenter vid alla stationer på vår linje.

Glöm ej, att the Canadian National Railways vill göra sitt bästa för att föra Eder familj från vilken del som helst i gamla landet till vilken plats som helst i Canada, för så vitt de kunna uppfylla fordringarna av de Canadensiska immigrationslagarna.

CANADIAN NATIONAL RAILWAYS

676 MAIN ST. och MAIN och PORTAGE.

Why Fear Child Birth

Dr. J. H. Dye — barnförlossningsspecialist — ägnade sitt liv åt kvinnors sorger. Han upptäckte ett medel att minska lidandet av arbete samt onödig smärta — skriv till oss om oregelbundenhet och ofruktsamhet.

Illustrerad Booklet FRITT

SÄNDES I OSTÄMPLAT OMSLAG

Om Ni önskar framföda friska barn utan onödig smärta, skriv i dag efter Ert exemplar av denna booklet. Tusentals ha haft nytta därav under de senaste fyratio åren.

F. DOJACEK,

850 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

CANADIAN AGENCY

Dr Dye Medical Institute,

N. B. SWANSON CO.,

288 PRINCESS ST., WINNIPEG

Phone G. 3686

Enda Svenska "Mail Order Business" i Canada.

Köp till mail order. Priser från svensk firma några godköp här nedan uppräknade. Prislista sändes på begäran.

PURE JAM.

Strawberries och Raspberries 4 lbs. per pail	$1.25
Marmelad, 4 lbs. per pail	1.10
Prunes, 40/50 25 lb. box, per box	7.45
Raisins, 25 lbs. per box	7.45
Corn syrup 10 lbs. pail, per pail	1.30
" " 5 " " " "	.70
Junket tablets, 15 cents, 2 for	.25
Bluestone per lb.	.20
Royal Crown soap, 144 bitar, per box	7.15
Pickles i pallar, 3 gal. per pail sur, chow, söt, 4.00, 4.65,	5.50
Torkade Äpplen per lb.	.35
Per 10 lbs. box	3.20
25 " "	7.75

Ägg och smör köpes till högsta gällande priser.

288 PRINCESS ST., WINNIPEG

Dr. Philip A. Eckman

Skandinavisk Tandläkare

Tändernas vård

får icke försummas, om ni önskar behålla eder goda hälsa. Det har bevisats att alla svåra sjukdomar komma av dåliga eller försummade tänder. — Jag står med nöje till eder tjänst och vill giva eder alla råd jag kan och vill undersöka edrda tänder gratis.

TÄNDER UTDRAGAS SMÄRTFRITT

ALLT ARBETE GARANTERAS

DR. PHILIP A. ECKMAN

Manitoba Hall Block,

293 Portage Ave., Winnipeg, Man.

Hudar Pälsverk Ull

Om ni önskar snabb betalning för och största förtjänsten på edra pälsverk, hudar, ull etc., skeppa den till

Frank Massin

Efterskrif priser och fraktsedlar.

BRANDON, - - - - - MAN.

R. S. ROBINSON

Etablerad 1883. Kapital $250,000.00

För RÅA PÄLSSKINN, HUDAR, SENECA-ROT, ULL och PÄLSVAROR

kan jag betala högsta marknadspriser.

Sänd allt sådant genast till R. S. R. Bldg., 43—51 Louise (cor. Pacific Ave. & Rupert) Winnipeg, Man.